SỞ GD&ĐT ĐIỆN BIÊN
TRƯỜNG THPT MƯỜNG CHÀ
ĐỀ THI THỬ
(Đề (thi) có 01 trang)

KỲ THI TRUNG HỌC PHỔ THÔNG QUỐC GIA
NĂM 2022
Bài thi: NGỮ VĂN
Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

Mã đề 01

Họ và tên học sinh: [redacted]

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

Chiến tranh đã tắt cuối con đường
Cau vẫn rụng vào những chiều thương nhớ
Bầy sẻ nâu đã bao mùa sinh nở
Con đã về, mẹ có thấy con không?
Cỏ đã lên mầm trên những hố bom
Ôi Tổ quốc lại một lần đứng dậy
Gió thổi suốt bốn nghìn năm và mẹ
Nước mắt đầy trên những vết nhăn
...
Có tiếng gà gọi mẹ góc vườn xa
Con vẫn thế hò reo chùm khế ngọt
Cau lại trổ mẹ ơi cau sẽ bổ
Trong cơn mê tiếng trẻ nói vang nhà
Chiến tranh qua rồi và mãi mãi con tin
Con không chết, con chỉ không lớn nữa
Và con sống suốt đời mười tám tuổi
Như buổi chiều chào mẹ con đi.

(Trích *Thư gửi mẹ*, Nguyễn Quang Thiều, Theo *Những người lính của làng*, NXB Quân đội Nhân dân, 1996)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định thể thơ của đoạn trích trên.

Câu 2. Anh/chị hiểu như thế nào về hai dòng thơ *"Cỏ đã lên mầm trên những hố bom/ Ôi Tổ quốc lại một lần đứng dậy"*.

Câu 3. Cảm nhận của anh/chị về hình ảnh người mẹ hiện lên trong dòng thơ: *"Nước mắt đầy trên những vết nhăn"*

Câu 4. Bằng một đoạn văn ngắn (khoảng 5 đến 7 dòng), anh/chị hãy bày tỏ suy nghĩ của mình về những con người "*không chết*" được nói đến trong đoạn thơ trên.

II.LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm):

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) về *Tổ quốc lại một lần đứng dậy* trong đại dịch Covid -19.

Câu 2 (5,0 điểm):

Từ đây, như đã tìm đúng đường về, sông Hương vui tươi hẳn lên giữa những biền bãi xanh biếc của vùng ngoại ô Kim Long, kéo một nét thẳng thực yên tâm theo hướng tây nam – đông bắc, phía đó, nơi cuối con đường, nó đã nhìn thấy chiếc cầu

trắng của thành phố in ngần trên nền trời, nhỏ nhắn như những vành trăng non. Giáp mặt thành phố ở Cồn Giã Viên, sông Hương uốn một cánh cung rất nhẹ sang đến Cồn Hến; đường cong ấy làm cho dòng sông mềm hẳn đi, như một tiếng "vâng" không nói ra của tình yêu. Và như vậy, giống như sông Xen của Pa-ri, sông Đa-nuýp của Bu-đa-pét; sông Hương nằm ngay giữa lòng thành phố yêu quý của mình; Huế trong tổng thể vẫn giữ nguyên dạng một đô thị cổ, trải dọc hai bờ sông. Đầu và cuối ngõ thành phố, những nhánh sông đào mang nước sông Hương tỏa đi khắp phố thị, với những cây đa, cây cừa cổ thụ tỏa vầng lá u sầm xuống những xóm thuyền xúm xít; từ những nơi ấy, vẫn lập lòe trong đêm sương những ánh lửa thuyền chài của một linh hồn mô tê xưa cũ mà không một thành phố hiện đại nào còn nhìn thấy được. Những chi lưu ấy, cùng với hai hòn đảo nhỏ trên sông đã làm giảm hẳn lưu tốc của dòng nước, khiến cho sông Hương khi qua thành phố đã trôi đi chậm, thực chậm, cơ hồ chỉ còn là một mặt hồ yên tĩnh.

(Trích *Ai đã đặt tên cho dòng sông?- Hoàng Phủ Ngọc Tường, Ngữ văn 12,* Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, trang 199)

Cảm nhận của anh (chị) về vẻ đẹp của sông Hương khi vào thành phố Huế qua đoạn văn trên. Từ đó, nhận xét về phong cách nghệ thuật mê đắm tài hoa của nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường.

---------- **Hết** ----------